

Fase
Zeven

Fase Zeven

Leo Sybrandy

Schrijver: Leo Sybrandy
Coverontwerp: Henk Janse
ISBN: 9789402144109
© 2016 bovoaruba.com

Voor Joueny

Eerder verschenen:

Schizofrenie:

Tot vlak voor de sprong, dagboek van een schizofrene leraar

Jeugdboeken:

De magiër van Duivelstad

De zaal van de twee waarheden

Maribel en de kracht van de Tumi

Het Ziggy experiment

(Young adult) thrillers:

De waardering der herinnering

Onderwijs:

Onderwijs effect

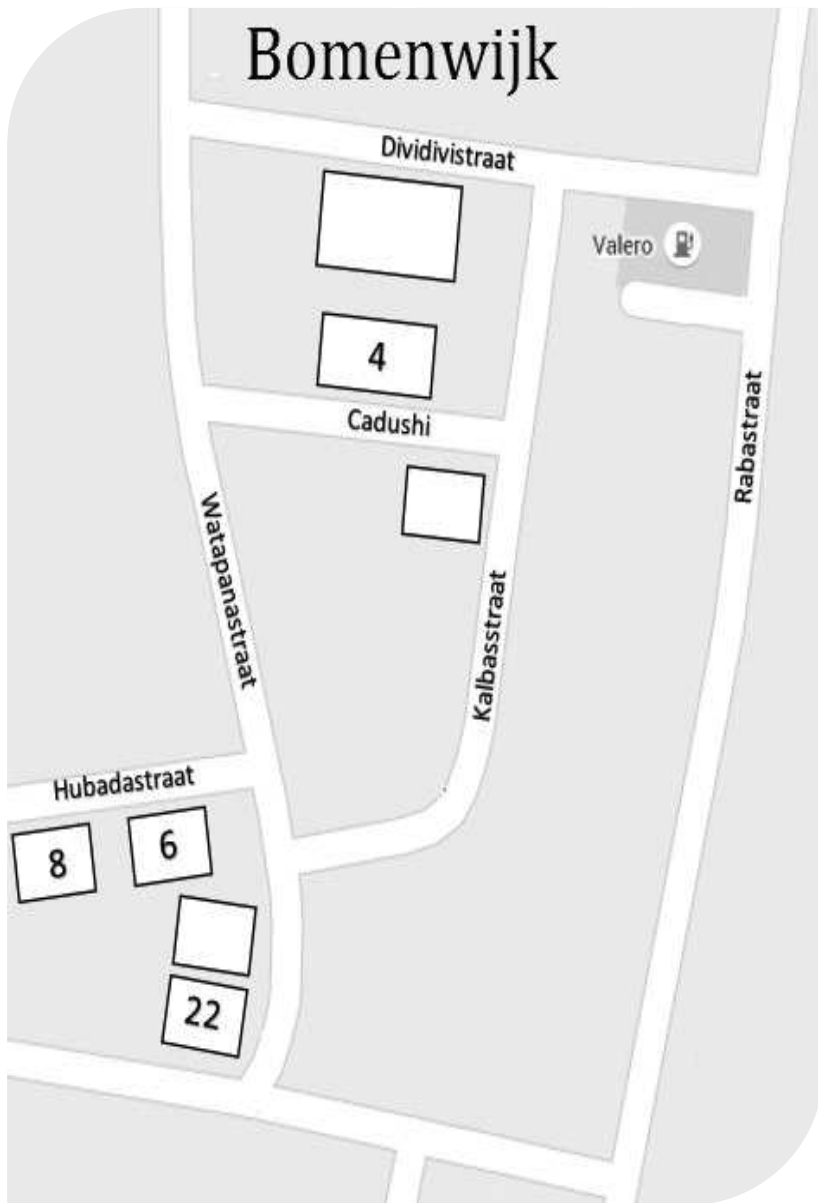
Actueel:

Thrills

Intro

Zaterdagavond

Ontspannen zit Mandy onder haar gazebo. Op de tafel brandt een elektrisch lampje en boven haar schijnen de kerstlichtjes, die een zeshoekige kring vormen. Voor haar op tafel het onmisbare glaasje rode wijn.

Ze kan zich niet goed meer herinneren wanneer ze hiermee begonnen is, maar ondertussen is het een gewoonte geworden: Aan het eind van de dag, voor het slapen gaan, als Marsha op bed ligt, even relaxen. Gemakkelijke kleren aan (ze draagt een T-shirt, een korte broek en slippers), even de dag van morgen doornemen, niet letten op muggen.

Voor deze week heeft ze een flesje Coonawarra ontkurkt, een Australische Cabernet sauvignon. Zacht, fruitig en duurder dan normaal, maar zeker het geld waard.

‘Anch, anch, anch...’

Een zacht, kort ratelend geluid. Het dringt niet tot haar door. Haar gehoor is ingesteld op het vogelachtige geluid van haar iPhone, maar die ligt uitgeschakeld voor haar op de tafel. Ze ziet echter Zowie onder de tafel vandaan komen. De trouwe Duitse Herder staat gespannen naar de tuin te staren.

‘Wat is er jongen? Heb je iets gehoord?’

Ze weet dat honden een beter gehoor hebben dan mensen en daarom kan het best zo zijn dat Zowie iets heeft opgevangen. Zij kijkt rond om te bepalen of ze de Baygon-spuitbus moet pakken. Soms wil een kakkerlak nog wel eens een toenaderingspoging doen en dan is een beetje gif wel handig. Ze ziet echter geen kleine donkere beweging en Zowie’s aandacht is ook nog steeds gericht op de tuin.

‘Kom maar lieverd. Kom maar bij vrouwtje.’

De hond aarzelt nog even, draait zijn hoofd, kijkt haar indringend aan en loopt naar haar toe.

Het is een fantastische hond. Dat het dier zo trouw en gehoorzaam zou worden, had ze niet verwacht toen ze hem als puppy kreeg. Ze meende eerder een ADHD-hond te hebben, want het dier was superdruk en knaagde op alles waarop te knagen viel. Zelfs op voorwerpen waarop niet te knagen viel.

Op een dag stapte ze haar huis binnen en leek het alsof het had gesneeuwd. Zowie had de zak met twaalf rollen toiletpapier ontdekt die ze eerder had gekocht en nog niet had opgeruimd.

De hond gaat braaf naast haar stoel zitten, maar ze ziet aan hem dat hij niet helemaal op zijn gemak is. Hij beweegt zijn hoofd onrustig heen en weer. Gericht op de tuin.

‘Anch, anch, anch...’

Het geluid is nu luid en duidelijk hoorbaar.

‘Blijf!’ zegt Mandy meteen. Ze weet niet welk dier het geluid maakt, maar ze wil niet dat Zowie er naar toe gaat. Het leek op het geluid van een kikker of een pad. Als het maar niet zo’n vervelende sapo is, zo’n reuzenpad. Die beesten zijn gevaarlijk voor honden en zijn haast niet dood te krijgen. Ze had ooit eerder eentje in haar tuin gehad en toen had een kennis behoorlijke tijd met een soort hakbijl op het dier ingeslagen voordat het er de brui aan gaf.

‘Anch, anch, anch...’

Het geluid lijkt bij de eerste palmboom vandaan te komen. Ze heeft twee palmbomen in haar tuin, die worden omringd door kleinere bomen en struiken. Ze staart naar de boom, kijkt

of ze enige beweging ziet. Zowie's ogen wijzen in dezelfde richting. Langzaam staat Mandy op. Ze pakt haar iPhone van de tafel en kijkt vervolgens Zowie aan.

'Blijf', zegt ze nogmaals.

Sapo's kunnen een gif afscheiden dat noodlottig kan zijn voor een hond. Voor mensen is het gif zover ze weet geen gevaar.

Langzaam loopt ze naar een plek in de buurt van de palmboom. Er staan een paar kleine struiken voor en verder zijn er de grote bladeren van de plant die zich om de boom slingert. Ze knipt het licht van de iPhone aan en met de dunne lichtstraal speurt ze tussen de planten, op zoek naar het zwaargebouwde en gedrongen beest.

'Anch, anch, anch...'

Wederom is het geluid duidelijk te horen, maar op een andere plaats. Verder in de tuin. Ze schijnt met het licht, maar natuurlijk is er niets te zien. Daarvoor zijn er teveel planten.

Mandy aarzelt. Zal ze naar binnen gaan en een zaklamp halen of zal ze weer gaan zitten, genieten van het wijntje. Ze besluit tot geen van beide en stapt de tuin in.

Zowie ziet haar baasje verdwijnen en aarzelt. Hij is gewend naar baasje te luisteren, maar weet ook dat ze in gevaar is. Zowie weet niet wat zich in de tuin bevindt, maar weet wel dat het er meer zijn. Veel meer. De hond komt uit zijn zithouding en rent naar de plek waar baasje is verdwenen.

Onverschrokken stapt Mandy door de struiken en schijnt ze met het licht. Als er zo'n klotebeest in de tuin zit dan moet hij weg of hij moet dood. Het kan hier niet blijven, is een gevaar voor Zowie. Doordat ze met haar gedachten hierop is gericht

en omdat ze beweegt dringt niet echt tot haar door wat haar ogen via de lichtstraal waarnemen. Onbewust gebeurt dit echter wel.

Plotsklaps staat ze stil.

De aarde onder haar lijkt verdwenen en vervangen door een bruingroene rimpelige massa, vol wratten en zwarte rondjes. Overal in de tuin is opeens geritsel te horen. Paniek overvalt haar. Ze moet hier weg. Ze stapt naar achter, maar de grond onder haar voet is opeens elastisch en ze verliest haar evenwicht.

'Zowie weg', zijn de laatste woorden die ze slaakt, maar tevergeefs. Een trouwe hond laat baasje niet in de steek als die hulp nodig heeft.

Deel 1: De Talisman

Drie dagen eerder
Woensdag...

Cadushi 4

Dag-boek: inleiding

Welkom beste lezer bij mijn dagboek. U zult denken: Inleiding?

Een dagboek heeft toch geen inleiding!

Inderdaad, u heeft gelijk. Zover ik weet hoort er geen inleiding bij een dagboek, maar dit wordt dan ook (denk ik) geen normaal dagboek en daarom heb ik een inleiding nodig om uit te leggen wat het dan wel is.

Het is overigens wel een dag-boek. Het verschil met een dagboek is echter dat ik niet zal weergeven wat ik dagelijks doe. Mijn dagelijkse activiteiten zijn het opschrijven ervan (naar mijn mening) niet waard. Ik heb geen grote geheimen en er zijn niet vaak bizarre gebeurtenissen, nooit eigenlijk.

Ik heb echter wel veel vrije tijd en tja... dan schieten er allerlei gedachten door je hoofd. Dat je daarbij ook nog regelmatig tegen jezelf zit te praten, dat laat ik verder buiten beschouwing.

Voor alle duidelijkheid dus: Ik wil dagelijks mijn gedachten, mits ze de moeite waard zijn, op papier zetten en eens kijken wat voor dag-boek er dan ontstaat. Alles kan. Gedachten over ontwikkelingen in de wereld, filosofische terugblikken op mijn en het leven, briljante ideeën... mochten die er komen... en

mijn kijk op actuele ontwikkelingen en gebeurtenissen. Ik verwacht ook kleinere uitstapjes te maken rondom sport, muziek, boeken, mijn professionele werkzaamheden e.d.

Dagelijks genoteerd.

De ene dag ongetwijfeld meer stof en interessanter dan de andere. Saai en droog, verrassend (ook voor mezelf) en helder, humoristisch en creatief... in allerlei combinaties.

Misschien ook nog handig om me kort voor te stellen:

Mijn naam is Anwar, 59 jaar, woonachtig op Aruba. Een groot deel van mijn leven heb ik voor de klas gestaan en nu ben ik 's middags actief als 'bijlesmeester'. Ik probeer kinderen van (vooral) de middelbare school te helpen en ondersteunen.

U leert me de komende dagen, weken, maanden, jaren (???) wel beter kennen.

Veel leesplezier,

Anwar